

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBUSKIEGO

Gorzów Wielkopolski, dnia 27 listopada 2015 r.

Poz. 2121

UCHWAŁA NR 220/2015 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W ZIELONEJ GÓRZE

z dnia 18 listopada 2015 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 07 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (j.t. Dz. U. z 2012 r., poz. 1113 z późn. zm.) oraz art. 91 ust 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2015 r., poz. 1515) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Zielonej Górze, po przeprowadzeniu postępowania nadzorczego w przedmiocie zgodności z prawem uchwały Nr VII/71/2015 Rady Miejskiej w Ośnie Lubuskim z dnia 29 października 2015 r. w sprawie wysokości stawek i zasad poboru opłaty miejscowej obowiązującej na terenie Miasta i Gminy Ośno Lubuskie, która wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Zielonej Górze w dniu 2 listopada 2015 r. stwierdza:

nieważność przedmiotowej uchwały w całości z powodu naruszenia art. 7, art. 168 i art. 217 ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 r. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.) oraz art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2015 r., poz. 1515) i art. 19 pkt 1 lit. b oraz art. 19 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (j.t. Dz. U. z 2014 r., poz. 849 z późn. zm.) w zw. z art. 20 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 5 sierpnia 2015 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych w 2016 roku (MP z dnia 19 sierpnia 2015 r., poz. 735).

Uzasadnienie

Rada Miejska w Ośnie Lubuskim w uchwale Nr VII/71/2015 z dnia 29 października 2015 r., o której mowa wyżej - wprowadziła w § 3 ust. 1 tej uchwały następujący zapis cyt. ” Opłata miejscowa wynosi 3 zł za każdą rozpoczętą dobę pobytu”.

Wprowadzenie na podstawie badanej uchwały stawki opłaty miejscowej w takiej wysokości stanowi, w ocenie Kolegium Izby naruszenie art. 7 i art. 168 oraz art. 217 ustawy Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Stawka opłaty miejscowej uchwalona w takiej wysokości - narusza również art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 08 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2015 r., poz. 1515) i art. 19 pkt 1 lit. b oraz art. 19 pkt 3 i 4 ustawy z 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (j.t. Dz. U. z 2014 r., poz. 849 z późn. zm.) w zw. z art. 20 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i pkt 4 lit. b obwieszczenia Ministra Finansów z dnia 05 sierpnia 2015 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych w 2016 roku (MP z dnia 19 sierpnia 2015 r., poz. 735).

Zgodnie z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej - organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Stosownie do art. 168 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej -jednostki samorządu terytorialnego mają prawo ustalania wysokości podatków i opłat lokalnych w zakresie określonym w ustawie. Ustalenie przez Radę Miejską w Ośnie Lubuskim opłaty miejscowej obowiązującej na terenie Miasta i Gminy Ośno Lubuskie w wysokości 3 złotych za każdą rozpoczętą dobę pobytu - narusza tę zasadę, gdyż przekracza górną stawkę kwotową opłaty miejscowej, wynikającą z art. art. 19 pkt 1 lit. b w zw. z art. 20 ust. 2 ustawy z 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych oraz wynikającą z pkt 4 lit. b obwieszczenia Ministra Finansów z dnia 5 sierpnia 2015 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych w 2016 roku (MP z dnia 19 sierpnia 2015 r., poz. 735) wynoszącą 2,18 zł.

Postanowienia § 3 ust. 1 badanej uchwały, w zakresie wysokości stawki opłaty miejscowej, w ocenie Kolegium Izby naruszają również dyspozycję art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym - do wyłącznej kompetencji rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat, w granicach określonych w odrębnych ustawach. Właściwość rady gminy odnośnie stanowienia w sprawach opłat lokalnych, została uregulowana w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych. Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym, rada gminy ma uprawnienie do podejmowania uchwał w sprawach opłat lokalnych, jednak wyłącznie w zakresie przewidzianym w ustawach – nie może zatem naruszać w tym zakresie powszechnie obowiązującego prawa.

Kolegium Izby wskazuje ponadto, że w §3 ust. 2 badanej uchwały zawarto zapis o treści cyt. "Opłata miejscowa dla osób małoletnich i osób uczących się do 25 roku życia wynosi 1,50 zł za każdą rozpoczętą dobę pobytu". Zapis §3 ust. 2 badanej uchwały narusza, w ocenie Kolegium Izby - art. 217 ustawy Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z którym nakładanie podatków, innych danin publicznych, określanie podmiotów, przedmiotów opodatkowania i stawek podatkowych, a także zasad przyznawania ulg i umorzeń oraz kategorii podmiotów zwolnionych od podatków następuje w drodze ustawy.

Ustalenie stawki opłaty miejscowej dla osób małoletnich i osób uczących się do 25 roku życia – w wysokości 1,50 zł za każdą rozpoczętą dobę pobytu, narusza zasadę wyłączności przyznawania ulg w opłatach lokalnych w drodze ustawy, bowiem art. 19 pkt 1 lit. b oraz art. 19 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych nie wprowadzają upoważnienia dla rady gminy do wprowadzania ulg w opłacie miejscowej, ani też nie upoważniają rady gminy do różnicowania stawek tej opłaty z uwagi na kryterium wiekowe czy przymiot pobierania nauki. Stosownie do art. 19 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych - rada gminy może jedynie wprowadzać inne niż wymienione w ustawie zwolnienia przedmiotowe od opłat lokalnych. Zgodnie natomiast z art. 19 pkt 4 powołanej wyżej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych - różnicowanie stawki dotyczyć może jedynie opłaty reklamowej, z uwagi na lokalizację oraz wielkość lub rodzaj tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego. Podobny pogląd dotyczący braku możliwości różnicowania przez radę gminy stawki opłaty miejscowej oraz wprowadzania ulg w tej opłacie wyraził WSA w Gdańsku w wyroku z dnia 9 kwietnia 2014 roku sygn. akt I Sa/Gd 167/14 (publ.www.orzeczenia.com.pl).

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji przedmiotowej uchwały.

Na niniejszą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Zielonej Górze, służy Gminie prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim, za pośrednictwem tut. Kolegium, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

Przewodniczący Kolegium

Ryszard Zajązkowski